

Maksimov:

Zlato jabolko.

Ubogemu dečku je zbolela mati. Zaželela si je jabolko, in sinček jih je šel prosit k dobrim ljudem. Izprosil pa je komaj dvojih. Držeč v vsaki roki eno, je hitel po bližnjici proti domu.

Srečal ga je pa berač, pa ga ustavil, rekoč: »Mali bratec v Gospodu, daj mi siromaku eno jabolko!« Deček je premislil: »Za mater ostane potem samó še eno! A mlad sem in uren; lahko pohitim še k drugim dobrim ljudem, prosit jabolko.« — Pa je podaril siromaku eno jabolko, drugo pa je dal v žep in stekel naprej.

Prisedši domov, je hotel podati materi jabolko. A kmalu bi mu bilo padlo od teže na tla. Postalo je zlato.

Deček je povedal, kaj se mu je dogodilo medpotoma. Vsem je bilo jasno, da je srečal Kristusa samega.

A. Čebular:

Počakaj.

Snež je pokrival poljano. Uboge ptičice so zmrzovale po vejicah, le vrabček si je poiskal dimnik in je ondi vsako noč spal.

Mrzlega jutra je čepel ta vrabček na strehi in prežal na dvor, kjer je krmila Micika perutnino. Vse je hitelo, da si uteši prazne želodčke.